

„Chceš po mě metat urážky, Darrowe, tak si posluž,“ ucedila Aelin. Jejich nosy se téměř dotýkaly. „Ale pokud ještě jednou urazíš mé blízké, budu mířit přesně.“ Zatékala pohledem k dýce mezi starcovými roztaženými prsty. Ostří dělil od jeho skvrnité kůže jediný vlas.

„Vidím, že jsi zdělila otcovu prudkost,“ pronesl Darrow opovržlivě. „Takto hodláš vládnout? Když se ti někdo nebude líbit, začneš mu vyhrožovat?“ Odtáhl ruku od ostří a odsedl si dost daleko na to, aby zkřížil ruce na prsou. „Co by si Orlon o takovém chování a o tomto zastrašování pomyslel?“

„Važ dobře svá slova, Darrowe,“ varoval ho Aedion.

Darrow zvedl obočí. „Všechna má práce, všechny oběti, které jsem za posledních deset let přinesl, byly v Orlonově jménu. Chtěl jsem mu prokázat poctu a ochránit jeho království – *své* království. Nedopustím, aby ho nějaké rozmazlené, arogantní dítě zničilo svými hloupými záchvaty vzteku. Užila sis za ty roky dost bohatství Zlomuvalu, princezno? Bylo pro tebe snadné zapomenout na nás na severu, když sis nakupovala oblečení a sloužila jsi stvůře, která povraždila tvou rodinu a přátele?“

Muži, peníze a sjednocený Terrasen.

„Dokonce i tvůj bratranec, který se zaprodával jako poslední děvka, nám na severu pomohl. A Ren z Bystřin...“ Darrow mávl rukou směrem k Renovi. „Uvědomuješ si, že zatímco sis užívala života v blahobytu, Ren a jeho děd šetřili a obětovali každý měďák, jen aby udrželi snahy povstalců při životě? Víš, že žili v chatrčích a přespávali ve stájích?“

„Tak dost,“ zarazil ho Aedion.

„Nech ho mluvit,“ řekla Aelin. Posadila se zpátky na židli a založila si ruce na hrudi.

„Co ti mám ještě říct, princezno? Myslíš si, že lid Terrasenu s radostí přijme královnu, která sloužila jeho nepříteli a která sdílela lože s jeho synem?“

Lysandra tiše zavrčela, až sklenice na stole zazvonily.

Darrow se tím však nenechal rozhodit. „Královnu, která nepochybně léhá s vilím princem, jenž sloužil dalšímu nepříteli

číhajícímu za našimi zády? Co si o *tomto* podle tebe náš lid pomyslí?“

Nechtěla vědět, jak to Darrow uhadl. Co dokázal vyčíst z jejich tváří.

„S kým léhám,“ odbyla ho, „není tvá věc.“

„Proto nejsi způsobilá vládnout. S kým léhá královna, je věcí *všech*. Budeš našim lidem lhát o své minulosti? Budeš popírat, že jsi sloužila svrženému králi, i jeho synovi, byť jiným způsobem?“ Jeřábova ruka pod stolem prudce uchopila její a jeho prsty pokryté ledem utišily oheň, jenž se jí začal mihotat kolem nehtů. Nemělo to být varování ani výtky, jen jí chtěl naznačit, že i on se musí krotit, aby Darrowa nevzal po tváři cínovým tácem.

Dokázala Darrowovi oplácet pohled, i když propletla své prsty s Jeřabovými.

„*Svému* lidu povím celou pravdu,“ ujistila šlechtice tichým, ovšem ne slabým hlasem. „Ukážu jim jizvy na zádech, které jsem si odnesla z Endovieru, jizvy, které jsem získala během let, která jsem prožila jako Celaena Sardothien, a povím jim, že nový král Adarlanu není zrůda. Povím jim, že máme společného nepřítele: toho parchanta v Morathu. A že Dorian Havilliard je naší jedinou šancí na přežití a na budoucí mír mezi našimi dvěma královstvími.“

„A co když není? Rozmetáš jeho kamenný hrad stejně, jako jsi rozmetala ten skleněný?“

Chaol se o tom před měsíci zmínil. Měla věnovat víc pozornosti tomu, že obyčejní lidé budou požadovat, aby byla její moc pod kontrolou. Stejně tak měla být pod kontrolou i moc dvořanů, které přijímala do své družiny. Nebude však Darrowovi vyvracet, že zničila skleněný hrad. Ať klidně věří, že zabila krále. Bylo to lepší než pravda, která by mohla způsobit pohromu.

„Pokud si stále přeješ sloužit Terrasenu,“ pokračoval Darrow, když nikdo neodpovídal, „Aedion pro tebe jistě najde místo ve Zkáze. V Orynthu mi nebudeš nijak platná.“

Aelin ironicky zvedla obočí. „Chceš mi říct ještě něco?“